

9.7.49, יב' תמוז.

ישיבת המטה. יעקב רואח שני יחרוזה בהכניה ע"ה. א. שטירח כוח אדם
ביחידות והיותו ערוך המיד לקרב. ב) עמוד האימון במרכז הארגון. בסוף החקופת
נגיע לקדר מאומן וליחידות מאומנות. לפני הגיענו ל-2- יש שחי בעיות
שיטת השחרורים לא תהיה לפי גיל וטמטח אלא מבחינה מקצועית.

שדות רמזאי המוצע דואג רק למקן של אחרי 2- (1200 איש לס.ר.) אבל
לא לחולים ומצועקים. לפי הרומאים ידרש המקן הנוכחי עד סוף השנה. יש גם ממסל
צבאי של 1020 איש. יש גדנע ונח"ל 550 איש. יש גדות במחון פנימי 350. חסר
250. יחידת מיעוטים 800. ז"א למעלה מ-7.120 איש. יש גם מודיעין של נכלל
בהכניה.

יש גם שאלה חוקיות: כיצד נעכב אנשים למעלה מגיל ידוע? יעקב כציע חובת
גמר שנתיים בצבא, תחל מראשית שירותו בצה"ל. מחוץ לבני 26 ומעלה. לאלה
יוצע לשרת קבע על פי חוזה בתנאי כשכורת חדשים.

במרכז הרשום יש עכשיו 550 איש, למי הצעת עשה יהיו רק כ-150. ידרשו
גם כוחות הרבותיים יותר גדולים בשביל הצבא מכתי שהציע עשה.

לדעתי ממסל צבאי ומיעוטים לא מהווים בעיה. מיעוטים יכלעו לגמרי בחיל
הספר. ממסל צבאי יופחת עד 300, ועד הקמת חיל הספר יבחון אם יש עוד לקיימו
או לא.

לדעת בר אין החכניה עונה על 3 דברים: א) על משוחררי הצבא - אין מסגרת
אימונים בשבילם. ב) לנו דרושות 14 חטיבות, למי החכניה יהיו רק 9.

ג) אין חיל פשטר - 350 המעקדים משחררים במוף תקופת המעבר. יש עוד חסרונן בחקופת שלום. אין כוח קליטה לכל הטירונים, בלא דק לשכנה אלפים איש. כר סבור ששוב שהטירונים יתאמנו לפני ההכחדה.

חיים - ידרש הקצוב להדרכת רומאים, וזה יצטרפו לעזות מוסדות אזרחיים, אבל בדרך כלל אפשר לבצע הכניית האימונים המוצעת.

אבידד מהייב בדרך כלל החכמית. אבל היא מוחנית קודם כל במסטר אחר משיענו - כהטר של ביצוע ומסטר של אג עבודה. נדמה שכוח האדם באכא והנדסה, מופחת למעלה מהמידה. הוא מציע אימונים לקציני העתודות שלא יתאמנו בחקופת המעבר ובשנה הבאה. אין גם לקיים הכניית זו לעי סיכום השחרורים הישנה.

חיים מתנגד שישלחו לקשישים יותר מאחד לקצינים צעירים. זה יטויה הצבא על כוחות צעירים וימנע ביעילות. גם מקלב מצטרף לדעה זו. הוא מציע שלקצינים לאחר שנה וחצי של עדות יציע חנאי קבע.

מקלף מציע לשבור על סגל בשביל 3 חסיכות - עתודות, לב"א 40-50 איש.

צדוק עולל כל החכמית. יש לשמל חמיד בעתודות משחררות. יש לאמן בקביעות 5000 של עתודות. ואז יהיו לא 22 אלא 27 אלף, החכמית המוצעת סוגרת הדרך לאימון עולים וטירונים. אין במסטר 22 אלף אגרוף, ואין גם עתודות. המסטר הצבאי שמכרה להנהיגו - השעה אינה כזוה, הקצינים האלה אינם טובאדים לו. יש שאומרים בצבא שמצדיקים בו הוא לא יסאר. ויש אומרים בצבא שלא מצדיקים בו - לא יסאר.

יש צורך להייב כל איש בעדות חובה - עד גיל מסוים, בחון זה גם בעלי מקצועי רומאים, שהנדסיט, גיל החובה עד 35 או 40, חובת העדות שנתיים.

שלמה רומה העיקר באימון קדריס. צבא קטן וטוב - יוכל להגיע לקהיר.

והתכנית בכללה טובה. אבל חושש שהצמרת העסוק ב"התארגנות" - ולא בעיקר.

אהרון - אם דבר חיל האויר לא יופרד ולא יראו במיוחד צרכיו בכוח אדם

וציוד לא יהיה חיל אוויר. לחיל אוויר אין ענין לעתודות חנידונות כאן. רק

הכוח המוכן בעין אפשר לקחת בחשבון למקרה של מלחמה. אי אפשר לאחרת מרוץ

מלחמה לגייס עתודות לחיל אוויר, אלא אולי בעוד 6 חדשים. - עכשיו יכל חיל

תאוויר לרדה עד 3,500, מלבד גדוד לשמירת הסדות 5-700 איס. רבוי כוח האדם

סוהנה א) מהעצמה הרצויה ב-6 + 7, ב) מהעצמה הרצויה המכסימלית, ג) מאפשרות

האימון. אהרון דורש 5000 בכוח תאוויר לתקופה 6 + 7 העצמה המכסימלית (כעבור

3 שנים) 8 אלפים.

מונשי סבור שהתכנית טובה - אם שתי חטיבות יספיקו לנו בשעה שלום.

אולם אין לדעת מראש אם נסיים ב-6 + 7 בעשרים ושנים, עשרים וחמש או בעשרים

אלף. המשמעת חלופה בשני דברים: אספקה וקצינים. המוסכים הם דוגמא לחיסור-

משמעת: כל אחד לבוש אחרת. יש לתת לצבא חלבוטת - מדים בסוג אחד, שיתגאו בו.

יש להעלות ערך חשבא בעיני העם. למען שתכנית זו תצליח (עיקרה הוא 7) דרושה

תכנית א) (Q) - נחוץ מטה. בתכנון דרוש היאום. כל אחד צריך לדעת תפקידו

על כל פרט.

שאל - במחומי התקציב אסא האפשרי לא תיחכן תכנית יותר טובה. יש לפרק

חיל המיעוטים - כשאנו מחזיקים צבא קטן (?) מן ההכרח להגדיל המטערה. מ-2400

עד 3000 לפחות - ומיד. אין לדחות אף ליום הקמת חיל הסער. יש לדאוג לשדות

מודיעין.

פרדו כוונת התכניה לאמן אנשים שיעזרו לאמן רבים. קצין או סגל מאומן יוכל לאמן 8 אנשים. אין עכשיו תכניה לעבודות ואין תכניה לגייס עובדות. במצב הקיים אין לנו חבר שיכול לאמן 80,000 איש כפי שרוצה בדוק, במידה שיאורגנו ויאומנו חטיבות השדה - יעוצב הסמך. הסמך יסדתי החייל בשדה. יש שתי צורות של מטענות על יסוד כניעה צוורת - או על יסוד דוגמא. אדם שיוצע היטב נותן מקודה למי שיוצע פחות. לא מניחים שהממושכט אין לו דעה, ורצון. אלא להיפך. באוויר נחוצ אימון לפיס, נאסות, ימים (שמוש במכונות יריה וחותחים), פלחכה.

הערוהי במרוסוקול הסטינוגרסי.

- אה"צ מביטה עם איחן, ששון וראובן. לדעה ששון אין הקויות להתקדמות בלודן - בכל אופן לא לאני העצרת, אלא אם יהיה ברור שהעצרת לא תדון כלל בשאלתנו. איני רואה אפשרות כזו. יתכן שלא ידענו - אם כי זה סביר - אבל כיצד אמר לדעת מעכשיו שלא ידענו? לכל היותר אפשר אולי לנו לכנס קבלת החלטה, אבל איני בטוח שאפשר למנוע דיון, ולא כל שכן לחבטיה זאת בעכשיו. ששון סבור שבמסך 3-4 שנים אין חשש שהערבים יליטו בנו - גם אם לא יהיה שלום. נציגי המליטים לוחצים על הערבים - שיעשו שלום וע"י כך תפתר בעיה. אולם אין שום מדינה רוצה להיות המתהילה, וגם אין הכרה. רק זעים פרטם כשיחה עם סושר שויצרי שהוא רוצה שלום עם ישראל. יש לדעהי לחיאחז בהצהרה זו. עצם הקובדה שזעים מוכן לשכיחה נשק הסתייבת נסיגה בכורה לעבר הגבול - כצמטה הוכחה שסוס מה הוא רוצה כיחסים טובים איתנו. האם ממני הסכסוך עם עיראק? גם האינטרס של צרפת - ידידתו של זעים - מחייב שלום בין סוריה ובין ישראל. ואם השבוע יחתם, כפי שבאמין מקלף, הסכם שכיחה הנשק בינינו ובין סוריה רצוני שששון יגש לדמשק לבדוק הקרקע.

איתן אף הוא סבור שהשלוש הראשון יתכן עם פוריה ושלזעים יש אמביציה
להיות המדינאי הערבי הראשון שנעגש אתו.

10.7.49, יום א' יג' תמוז תש"פ.

ויאמח רוצח לכנס 1) חברינו בקבוצים, 2) עדות המזרח שבה נציע מכניה
יזומה ע"י הממשלה, ולשם כך הוא מציע שאסלה חברים אחדים לברר המצב הצרכי
ומה אפשר לעשות, 3) עולים - ולשם כך שוב הוא מציע שאסלה צירים אחדים, לא
מקידים למחנות, לברר המצב והצרכים.

הוא מוסר שכנוסי הפועלים בשבת מצד המפלגה עברו בחלחה. מחאו כפים
להורדת המכר. יש כאילו סימנים של נסיגה מצד מפ"מ. בא אצלי בן-אהרון בשאלה
לאן? באותו זמן בן אהרון הולך לדרוש ועדת חקירה של הכנסת בכסמי משרד הבטחון.

- כל הבוקר בררתי התומר על מכנה הצבא.

- בערב פהיחח הועידה החקלאית.